

Pohřeb Miloše Honsy, Karlovy Vary, 26.10.1983

Když jsme na posledním zasedání ústředního výboru Svazu českých divadelních ochotníků rozhodovali o tom, že prvním, komu bude udělena cena Zlatý Harlekýn za zásluhy o ochotnické divadlo a Svaz českých divadelních ochotníků, bude Miloš Honsa, netušili jsme, že na slavnostním plénu v listopadu budeme tuto cenu udělovat IN MEMORIAM. Jako blesk nás všechny zasáhla zpráva, že nás opustil nadšený divadelník, zakládající člen Svazu českých divadelních ochotníků a dlouholetý člen jeho ústředního výboru.

Je prakticky nemožné vypočítat všechny akce, na nichž se podílel, připomenout všechny nápady, s nimiž přicházel, a které také přes všechny potíže zdárně uskutečňoval. I když uvedu jen jednu z těch myšlenek, jimiž obohatil činnost našeho Svazu, bude to dostačující doklad znalosti problematiky ochotnického divadla i způsobilosti nacházet řešení. Mám na mysli scénografickou školu SČDO, k níž dal podnět. Smělý projekt, který vyžadoval veliké úsilí, aby se realizoval podle potřeb a záměrů, přinesl výsledek, jaký jsme ani nemohli očekávat. Vynaložená energie se zúročila úrovní, které dosáhli absolventi školy, jejímž vedením byl zesnulý pověřen. O kvalitě práce našich scénografů svědčí nejlépe skutečnost, že již po dvakrát předložili veřejnosti výsledky svého usilování při příležitosti Pražského Quadriennale, stejně jako řadě dalších výstav; tak Karlovy Vary byly místem velmi úspěšné výstavy v loňském roce. Za tyto radostné výsledky vděčíme právě příteli Honsovi, Bylo proto jen samozřejmé, že stál v čele Klubu scénografů SČDO, který po skončení školy pokračuje v organizované činnosti.

Jeho podíl na rozvoji ochotnického divadla je však mnohem širší. Nebyl skutečně jediný úkol našeho Svazu, na kterém by nebyl spolupracoval. Byl vždy připraven sloužit dobré myšlence a lidem, ale nikdy nebyl ochoten posluhovat. V ústředním výboru Svazu byl jedním z těch, kdo s vnitřním zápalem a neutuchajícím nadšením pracují i v podmínkách, které nejsou vždy radostné.

Život jej nešetřil trpkých zklamání a bolestných ztrát - tím více jsme si vážili Milošova životního optimismu a nezdolné

snergie, se kterou se pouštěl do nových a nových podniků.

Když se s ním dnes loučíme, činíme to s vědomím, že české ochotnické divadlo a Svaz českých divadelních ochotníků ztrácí obětavého a zaníceného divadelníka. A my, kdo jsme s Milošem dlouhá léta pracovali, želíme odchodu dobrého člověka a nezapomenutelného přítele.

Miloši, ~~přijmi~~ přijmi srdečný dík za všechny oběti, které jsi přinesl ochotnickému divadlu, za neúmornou práci, kterou ~~jsi~~ jsi vynaložil ve prospěch Svazu českých divadelních ochotníků, a za krásné přátelství, které nás spojovalo.

Milan Kyška

Dr. Milan Kyška

předseda
ÚV SCDO

Milan Kyška, 18
1950, 15. 11.

*(převzato
výtisk)*

11. 11. 1950